

Bemærkninger til lovforslaget

Foranstående lovforslag er udarbejdet af døvekommissionen af 4. november 1939, jfr. dennes betænkning af 8. februar 1949.

Kommissionen har forsynet lovforslaget med nedenstående bemærkninger, som socialministeriet for sit vedkommende ganske kan tiltræde. Man foreslår, at loven træder i kraft ved det ny skoleårs begyndelse, den 1. august 1949.

„Ifølge lov nr. 56 af 31. marts 1926 om døvstumme børns undervisning er ethvert barn, der er så døvt, at det af den grund ikke kan følge undervisningen enten i den almindelige barneskole eller i en særlig skole for tunghøre, pligtig at modtage undervisning på et af statens døvstummeinstitutter, medmindre der på anden efter socialministeriets skøn tilfredsstillende måde sørges for barnets undervisning. I denne lov er der yderligere givet bestemmelser vedrørende organisation, undervisning og tilsyn samt lærerpersonalets uddannelse.

For at give mulighed for en effektiv undervisning af de døve børn fordeles de både under hensyn til, om de er egentlig døve eller uegentlig døve og efter begavelsesgrad.

Til egentlig døve henregnes børn, som er født uden eller praktisk talt uden hørelse samt de, som har mistet hørelsen i den tidligste barnealder, således at talefærdighed enten ikke har kunnet erhverves eller atter er gået tabt. Til uegentlig døve henregnes dels børn, som har mere eller mindre nedsat hørelse og talefærdighed (stærkt tunghøre), dels børn, som senere har mistet hørelsen og altså har været i besiddelse af normal tale, hvis kvalitet på grund af den indtrådte døvhed er blevet eller kan forventes at blive mere eller mindre forringet (døvblevne). Med hensyn til forholdet mellem egentlig døve og uegentlig døve henvises til betænkningens bilag nr. 3.*)

Denne deling, den såkaldte danske deling, der nu også er gennemført i Sverige for de bedre begavede elever, har ikke alene undervisningsmæssig betydning, bl. a. derved, at undervisningen af de uegentlig døve i højere grad kan lægges an på den hos disse elever værende hørelse eller talefærdighed, men har også betydning derved, at man ved at holde de uegentlig døve adskilt fra de egentlig døve under hele skoletiden, altså i den alder, hvor de er mest påvirkelige, kan bidrage ganske væsentligt til, at de ikke påvirkes af denne sidstnævnte gruppe og får det for denne gruppe særlige præg.

For tiden findes der her i landet 3 institutter for døve; en børnehave og en forskole i København, hvori optages såvel egentlig som uegentlig døve børn, et institut i Fredericia for egentlig døve og et institut i Nyborg for uegentlig døve, hvortil eleverne overføres fra forskolen henholdsvis efter det andet og det første skoleår

Medens man i normalskolen kan nøjes med at udskille de svagt begavede til en særlig undervisning, må man inden for døveundervisningen foretage en mere dybtgående deling. For de egentlig døves vedkommende sker denne efter begavelsesgrad i 3 grupper:

a-elever (de bedst begavede);

b-elever (de jævnt begavede) og

c-elever (de svagt begavede).

Hertil kommer undertiden en 4. gruppe (de psykisk stærkt defekte). Begavelsesgraden er afgørende for det omfang, hvori det er muligt at gennemføre den sproglæring, som er døveundervisningens centrale opgave. Denne sproglæring er så meget mere krævende, som eleverne, på grund af den medfødte døvhed, intet sprogkendskab har ved optagelsen i skolen og kun er i stand til at lære sproget på kunstig måde.

*) Aftrykt som bilag I.